Ч. 26. Субота 17 (4) лютого 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові
що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ
і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ
звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ
незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові
в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

(119 засїдане I сесиї IX періода з дня 14 лютого 1912).

Засїдане сойму в середу дня 14 с. м. розпочало ся о год. 11 перед полуднем. Цїле засїдане відбувало ся серед голосної обструкцийної музики руских послів. Сойм радив над буджетовою провізориєю, яку реферував п. Абрагамович. По референтї промовляв пос. Ямпольский, член нової польскої партиї незвисимих людовців і остро виступав против посла Стапиньского. По єго промові приймав сойм провізорию, відтак справоздане з дїяльности галицкої щадницї за р. 1910 і шкільної комісиї про дорожняні додатки для народних учителів.

Відтак приступила палата до доповняючих виборів до комісиї виборчої реформи на місце тих послів, що порезиґнували. При переведеню скрутинїї сконстатував пос. Міхаловский, що голосувало 91 послів. На основі сего вибору як члени увійшли до комісиї на місце пп. Пайґерта і Соболєвского пп. Абрагамович і Вілиньский, як заступники членів увійшли до комісиї на місце пп. Шнеля, Гальбана, Тертіля, Гупки і Маршалковича пп. Гупка, Шнель, Ґерман, Маршалкович, Гальбан та В. Країньский вдруге як заступник п. Стажиньского.

По вичерпаню дневного порядку уділив п. Маршалок голосу п. Намістникови др. Бобржиньскому.

П. Намістник прийшовши до слова, заявив: „Силою найвисшої постанови відрочую Сойм Королївства Галичини і Володимириї з Великим Князївством Краківским. Заразом маю честь заявити, що правительство задумує виеднати поновне скликане Сойму, коли перманентна комісия для виборчої реформи соймової покінчить свою працю, а в кождім разї перед упливом девятьмісячної провізориї буджетової, щоби дати Соймови спромогу ухвалити проєкт виборчої реформи і буджет".

По виготовленю протоколу о год. 12 заявив п. Маршалок, що закриває засїдане та піднїс тричи в честь Цїсаря оклик, який всї посли повторили стоячи.

Вісти політичні.

Італїяньско-турецка війна. — Хіньска република.

Головний командант італїяньских войск в Триполітанїї, який сими днями перебував в Римі, повернув вже на поле борби. З єго повороту до Триполїсу вносять часописи, що італїяньске правительство рішило ся на тактику ґен. Каневи в теперішній війнї. Всеж таки з донесень всїх дневників видко, що в цїлій державі панує велике невдоволене і нетерпячка з причини проволїканя війни. Щоби приспішити рішене і приневолити Туреччину до заключеня мира, італїяньске правительство грозить знов великою фльотовою акциєю на Еґейскім мори. Італія старає ся підбунтувати претендента в Арабії, Саіда Ірдіза против Туреччини і посилає єму оруже та гроші.

Італїяньскі часописи нарікають на Анґлїю і Францию за нарушенє невтральности і доносять що в послїднім тиждни богато караван, з поживою, воєнним материялом і грішми перейшло границю Тунїсу і Єгипту та війшло до Триполїсу. Майор Ніязі-бей, один з найздібнїйших турецких официрів, котрого мали арештувати в Александриї, дістав ся до Киренайки і прибув до Дерни.

Про події в Хінї доносять анґлїйскі часописи: Едикт про заведенє републики доносить, що правительство обіймає відвічальність за дальше приношене жертв перед цїсарскими сьвятинями предків і мавзолеями. Цїсар зрікає ся лише політичної власти, між тим коли цїсарский титул єму лишає ся. Члени цїсарскої родини, Манджури, Магометани і Тибетани будуть старати ся усунути всьо, що викликує расові ріжницї і пересуди. Републиканьска більшість згодила ся на такі услівя: Цїсар за-

4)

З НАЙНОВІЙШОЇ РЕПУБЛИКИ.

Образки з подорожий по Хінї або Кітаю.

Після Цобельшіца, Гессе-Вартеґа і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

В горі, перед коминами корабля, на котрім ми плили, видвів ся на білій жердцї золотий орел подібнїсенький до того, котрим кінчили ся жерді від прапорів великої наполеоньскої армії. Але то не був наполеоньский орел, лиш американьский, американьскої републики. Ніхто з нас не був би тодї припускав, що ся републиканьска відзнака як і деякі инші характеристичні прояви треба вже було уважати за перші вісщуни тих подій, які викликали тепер так величезну зміну в устрою хіньскої держави, що готова зробити переворот державний і суспільний не лиш в цїлій Азиї, але й не повістати без впливу і на европейскі відносини.

Корабель „Кіянґфу" був збудований в Новім Йорцї і належав давнїще до американьского товариства, але разом з иншими кораблями перейшов на власність хіньского товариства. Вже тодї о тім в Шанґаю голосно говорили і уважали то за знаменний прояв, що хіньске купецтво старає ся всїма силами вирвати весь рух торговельний в Кітаю або Хінї з рук европейского, зглядно американьского купецтва. Так і стало ся. Тепер вже вся торговля, яка іде в глубину Хіни, спочиває в хіньских руках. Европейцї лиш спроваджують товари зпоза моря, але в глубину краю везуть їх вже лиш Хінцї своїми власними дорогами збуту. В многих случаях став ся европейский купець лиш комісіонером хіньских фірм, а нинї здаєсь, нема вже й сумнїву, що хіньскі фірми зовсїм позбудуть ся й тих посередників, бо будуть самі спроваджувати собі то, що їм потреба. Дотеперішнє хіньске правительство уступало перед силою европейских пушок, але хіньский купець витревав спокійно на своїм місци. Він вступав часто яко спільник на службу до европейских купців, котрі не знаючи анї хіньскої мови анї хіньских відносин в глубинї краю потребували конче якогось довірочного чоловіка. Коли шеф якоїсь фірми заробив на якімсь інтересї тисяч таелів, то можна напевно сказати, що других тисяч або й два тисячі пішло в кишеню єго спільника. Хіньске купецтво зачало поволи робити конкуренцию европейскому, а се остаточно таки не могло видержати. Хінцї зачали поволи випирати Европейців з їх підприємств (хіньске товариство забрало приміром ту часть плавби по Янґ-це-Кіянї, яка доси була в руках Американців); они навіть зачали европейскі кольонії перерабляти поволи на хіньскі. Велика часть давного анґлїйского міста в Шанґаю, ба неодна з тих красних палат коло пристанї Гванґ-ну, в тій части міста, котру називають „Бундом", єсть вже в хіньских руках. Правда, доси хіньскі властителї укривали ся завсїгди поза своїх европейских заступників, але тепер нема вже сумніву, що всї Европейцї, які живуть на далекім сходї, будуть мусїли піти на службу до Хінців. Атже вже нинї европейскі офіцири товариства хіньских купецких пароплавів, що ще має анґлїйску назву China-Merchant-Steamer, стоять на службі хіньских властителїв кораблів і від них дістають платню. Характеристичний був то доси прояв: хіньске правительство відступало Европейцям один кусень хіньскої землї за другим, а рівночасно хіньскі купцї старали ся при помочи свого капіталу відбирати їх чужинцям оден за другим. Капітал, що нинї всюди перевертає сьвіт до гори ногами, станесь без сумніву рішаючим і в Хінї та виборе там Хінцям першеньство перед Европейцями, а хто знає, чи і не зробить їх навіть виключними панами на далекім сходї...

Янґ-це-Кіянґ зміняє заєдно свою барву. Тепер приміром вода довкола корабля єсть брунатна, але там дальше на переді, де зійшовше сонце сьвітить з поза хмар, суне ся по овиді вузонька рожева смуга. Коли сонце в полудне сьвітить на воду, то она зачинає поблискувати а вода стає така чорна і понура як небо.

держує титул та одержує річні апанажі в висоті 4 міліонів таелів, котрі по переведеню реформи валюти будуть виносити 4 міліони долярів. Палатний персонал лишає ся, число евнухів не буде доповнюване. Свобода релігії є заґварантована. Двір лишає ся на теперішнім місци а пізнійше буде резидувати в літній палаті коло Пекіну.

Провізоричний президент хіньскої републики Суняцен вислав до Юаншікая телеґраму, в котрій доносить, що дуже єго тішить признане републики із сторони Юаншікая. Сполучені републиканці — звучить дальше телеґрама — не можуть однак признати орґанізатором републики мужа державного визначеного членами манджурскої династиї і тому просять Юаншікая, аби прибув до Нанкіну і здійснив надію народа. Колиж ваша присутність на півночи — каже письмо дальше — є конечна для удержаня ладу, то прошу о іменоване наслідника з необмеженою повновластию. — Юаншікай по тій телеґрамі вислав до Нанкіну Танґшаоя. Як нинішні телеґрами доносять, Суняцен радить, аби народні збори, які мають зібрати ся в невдовзі в Нанкині, вибрали президентом републики Юаншікая.

Новинки.

Львів, 15 лютого 1912.

— Помилуване. Є. В. Цісар розпорядженєм з 15 с. м. дарував 56 вязням в карних заведенях решту кари, з чого на карне заведене у Львові припадає 4, на Станиславів 3, а на карне заведене для женщин у Львові 2.

— Іменованя і перенесеня. Пан Міністер скарбу іменував управителів податкових Ісаака Шрайбера, Стеф. Крукевича, Льва Шерфа і Фел. Родкевича старш управителями податковими для службового округа скарбової Дирекциї у Львові. — П. Намістник переніс концинїста санїтарного дра Якова Сокаля зі Львова до Сколього.

— Дрібні вісти. В Станиславові розпочинає ся нині перед карним трибуналом окружного суду в справі втечі Січиньского. Яко обжаловані стають дозорці Нуда, Тарнавский, Котушко, Маляржі Цесліков, котрі улекшили Січиньскому втечу. Процес сей може викаже в який спосіб втік Січиньский з вязниці. При сій нагоді нотуємо чутку після якої Січиньский має перебувати десь на Угорщині в домі якогось свого приятеля. Чутка ся не має, як кажуть, ніякої основи. — Перед судом в Станиславові ставав о. Камінський за звістну авантуру викликану в епископскій палаті. Суд однак увільнив о. Камінського на основі ореченя знатоків лікарів, котрі ствердили, що о. Камінський ділав в хоробливім стані. О. Камінський має одержати парохію в львівскій епархії. — Одна з польских ґазет пустила чутку — розуміє ся, зовсім безосновну — що Є. Е. Митрополит гр. Шептицкий з причини недуги має зложити свій уряд Митрополита а єго місце має заняти князь о. Макс саский, „приятель українофілів“. — Щезла без сліду служниця Мария Кудницка, вийшовши з дому дра Шренцля купити печива. Єсть обава, що стала ся жертвою якогось нещасливого случаю.

— Лїцитация. Дня 20 лютого 1912 о год. 9 рано відбуде ся в маґазинах товарових стациї в Бродах публична лїцитация невідобраних товарів, як: вина, горівка, мило, смаровила, меблї, машина до шитя і рільничі, зелїзо, скло, пірє, порожні бочки і т. п.

— Не далеко заїхав. З Кракова доносять нині: Тутешна полїция вислїдила 17 лїтного книговодця зі Львова Дувида Маґера, котрий на шкоду торговлї зелїзом під фірмою Савл Бірибавм вимантив в однім з львівских банків 5000 К. При нїм знайдено ще 4827 К.

— Скарб в волосю. Полїция арештувала онногди повитуху Брандлю Позаменгову під закидом злочину якого іноді допускають ся повитухи на женщинах. Позаментову відставлено до арешту, де при особістій ревізиї знайдено у неї в фризурі не менше лиш 12.000 К банкнотами. По переслуханю випущено Позаментову на волю.

— Репертуар руского театру у Львові. Саля „Gwiazd-и“ ул. Францішканьска 7. Початок о год. 7 вечером.

В суботу дня 17 с. м. новинка: „Кохання і смерть“, драма в житя Жидів в 4 діях Я. Ґордіна.

В недїлю 18 по полудни о год. 3-ій „Пали вода“, фарса зі співами і танцями в 4 діях Карпенка Карого.

Вечером о год. 7 30 „Ревізор з Петербурга“, комедия в 5 діях Миколи Гоголя.

— Нещасливі пригоди. Бляхар Михайло Пайонк, занятий направою бляшаного даху на реальности при ул. Андрія Потоцкого ч. 4, впав вчера рано на брук улиці і крім зломаня руки, також ушкодив щось в собі в середині. В грізнім станї відставлено єго до шпиталю. Подібна пригода стала ся робітникови Андрієви Кармукови під котрим завалило ся руштоване на будові реальности при ул. Охоронок ч. 6. Першу поміч подала єму стация ратункова.

— Вдячні американьскі Русини. Перед двома роками приїхав до Ню-Йорку інтелїґентний галицкий Українець Іван Минкович. Одержавши посаду в банку, заняв ся працею між тамошними рускими еміґрантами і завдяки єго осьвідомляючій діяльности кількасот Русинів, що попали були під вплив русофільскої аґітациї, вернули назад до свого народа. Єго заходами засновано в Конмаф (Conemaught) в Пенсильванії Тов. „Січ“, до якого вписало ся кількадесять членів. Та прийшло на него нещасте. Він занедужав і не лиш що мусів лїчити ся, але ще стратив посаду, а що не мав своїх гроший, то єго положенє стало дуже скрутне. І от еміґранти, бачучи потребу свого провідника, зложили між собою 536 долярів, та виправили єго до Чікаґо на курацию.

— За шпіґуньство. В Перемишли закінчив ся процес против Ольги Мариї Тромпчиньскої, котра — як то сама зізнавала — на припорученє російских властий войскових виїхала до Перемишля, щоби там займати ся шпіґуньством. Тут знайшла она собі нерозважного помічника в особі бувшого кадета Бльоха і разом з ним мусїла тепер відповідати перед судом. Тромпчиньску засуджено за злочин шпіґуньства, обманьства і клевету на півтора року тяжкої вязниці з постом що місяця, а по відсидженю кари на видалене з границь австрийскої держави. Бльоха засуджено на 2 місяці вязниці з постом і твердим ложем за те, що не перешкодив злочивови шпіґуньства. Тромпчиньска, котра підчас розправи удавала спокійну, почала викрикувати, що засуду не приймає, питала ся, чи можна, щоби засудили єї на смерть, бо то для неї всьо одно. Аж за намовою єї оборонця дра Пайнера успокоїла ся і зажадала 3 дні до намислу. Так само і Бльох зажадав три дні до намислу.

— Відгомін катастрофи при ул. Янівскій Старший учитель школи видїлової п. Юл Пісевич, котрого захопила звістна катастрофа в каменици Чижа, оголошує в ґазетах, що

Коли же поплисти дальше горі рікою, то показує ся, що вода ріки поправді ясно жовта. Вздовж корабля сьвітить ся она все ще дрібку червонаво, але дальше від корабля стає щораз яснійша, аж наконець, именно в полудне, коли небо над нею ясне, стає і вода біла під майже зовсім білим небом.

Та й в перших днях не маємо майже нігде враженя, що пливемо по ріці, бо не видко нігде, що пливемо між двома берегами. Правда, лївий беріг иноді показує ся, але так як колиб ішов в поперек ріки і єї ніби гатив. Остаточно набираємо такого враженя, що пливемо по якимсь озері, понад котрим сонце припікає без милосердия. Небо і вода рівночасно пускають спеку а вітру нізвідки не чути.

Вечером першого дня показують ся на овиді якісь гори, якісь шпилясті і полупані. Поза ними заходить сонце, небо, поза ними сьвітить ся мов золото і сонце мов би золотий кружок западає ся десь в землю. Долї водою пливе якийсь пароплав; та й він сьвітить ся і блищить ся мов би й єго обсипали якісь золоті искри. Поволи однак потахає той блеск заходячого сонця і лиш до пізного вечера видко ще жовту смугу на овиді. Корабель пливе простісенько до заходячого сонця, бо ріка находить із заду. З переду все ясне і сьвітить ся а з заду темне і понуре. Довкола корабля не слїдно ні найменшого житя. Відтак настає чверть години прекрасного сумерку. Небо прибирає як найделїкатнїйші краски, вода стає фіолетна і якесь незвичайно лагідне сьвітло осїнює природу. На білій жерди з орлом витягають ліхтарню. З коминів бухає чорний дим і мов той хіньский гербовий змий ве ся понад рікою.

Настає ніч, але не робить ся зовсім темно; у воді видко тіни дерев, що відбивають ся з берега в ріці а понад рікою повіває теплий вітерець. На березі заблисне часами якесь сьвітло. Якась гора висуває ся у воду а ній під самим верхом блимає якесь сьвітло. То мабуть „Срібна скала“, в котрої печерах проживають будгістичні пустинники. Скала тота лежить перед містом Чін-Кіянґом і небавком в долині над рікою показує ся ряд сьвітел, що сповіщають місто. „Кіянґ-фу“ причалює до якогось старого корабля без вітрил і щоглів. То якийсь старий пароплав, що служить тепер за причаль. Він цілий від верха аж до споду наповнений крикливими Хінцями а зі всїх єго поотвираних вікон заносить страшенними запахами всїляких товарів. Коли хочемо вийти на беріг, мусимо переходити через той корабель. Вузенькою доріжкою вздовж берега, повною передвиджених перешкод, іде ся відтак дальше. Добре ще, що попереду іде Хінець з ліхтарнею і присьвічує а то серед темноти можна би ноги поломити і вязи скрутити. Перед входом до міста лежить коло улиці двох жебраків і сплять на дворі. А то так тепер душно, що аж віддихати годі. Ані слїду з того вітерця, що повіває на ріці.

Чін-Кіянґ має лиш одну улицю і она іде великими закрутами взад і вперед. Бо то бачите, піяка хіньска улиця не сьміє бути проста. Розходить ся о то, щоби не пустити через місто той похід злих духів, що в ночи літає у воздусї. В маленькій улиці малого міста повно Хінців. Всї доми стоять отвором, крами і робітні осьвітлені темно сьвітачими ліхтарнями. Довгі тіни пересувають ся по стінах. Улиця переходить через якийсь міст, на котрім сидять продавці овочів. Коші наповнені морелями а коло кошів стоять ліхтарні. Серед темноти не видко хіньского бруду а вандрівка по сім незнанім місті при слабім осьвітленю горіючих в домах сьвітел має щось дивно притягаючого. Улиця завертає знов до ріки, обведеної тут низьким підмурованєм. В однім місци стоїть велика гурма людий а з якоїсь хати чути глухе бубнене в бубен. Тутешні люди може мають якусь просьбу до водних духів Янґ-це-Кіянґа і хотять бубном звернути їх увагу на себе.

Дальше на березі єсть мала европейска оселя. Сірі доми виглядають дуже нуждённо. Кождий єсть від улиці обведений мурованою огорожею, серед котрої єсть брама а над нею сьвітити ся ліхтарня з червоними шибками. Межи домами а рікою стоїть кілька камінних лавок без опирал. То променада — проходове місце ніби той „Бунд“ в Шанґаю. І тут повно Хінців в білих лїтних одягах; они проходжують ся і роблять собі вітер віялами. З Европейців, котрих якась нещасна доля аж сюди занесла, мало кого видко. Двох сидить на лавці і шукають прохолоди, котрої годі знайти, а поміж хінцями ходить сама одна якась женщина в европейскім одїню. Хто она і звідки она тут взяла ся, годі вгадати. Може якась траґічна судьба аж сюди єї кинула...

Коло Чін Кіянґа починає ся **великий канал**, котрий іде на північ аж до Пекіну.

(Дальше буде).

неправдою єсть, мов би він не хотів випровадити ся з камениці, котра грозила заваленєм і лиш внаслідок перестороги дозорця уйшов небезпечности. В камениці тій — каже п. Пісевич — мешкало аж до хвилї катастрофи около 39 осіб і нікого з них не остерігав ніхто перед грозячою небезпечностию, противно властитель камениці побрав від всїх чинш з гори за цілий лютий с. р. Отже не лиш мешканя але й склепи були заняті і аж в суботу, т. є. 10 с. м. зголосив ся дозорець і заповів, що може в понеділок треба буде випровадити ся. Над раном з 10 на 11 с. м. — так розповідає п. Пісевич — збудила мене жінка, вчувши якийсь шелест. Перепуджений тим збудив я цїлу родину і инших комірників; завдяки тому уйшли ми смерти, хоч що правда, дуже пошкоджені. Колиб ми були мали поняте, що п. Борух Чиж без консенсу власти будівельної і зі сьвідомостию грозячої льокаторам небезпечности наймив нам помешканє, що мимо перестороги будівничих, виставляє тілько родин і тілько дїтий на нехибну згубу, то ясна річ, що ми би анї одного дня не мешкали були в такім домі. Катастрофа позбавила мене в однїй хвили цїлого мого майна, а жінка і двоє дїтий тяжко розхорували ся.

Господарство, промисл і торговля.

— „Сїльский Господар“ подає на основі уділеного єму ц. к. Намістництвом рескрипту ц. к. Міністерства рільництва з дня 30. сїчня 1912 р. ч. 4325 до загальної відомости, що ц. к. Міністерство державних зелїзниць оголошує в ч. 11. Вістника розпоряджень для зелїзниць і пароходів з дня 27. сїчня с. р. під біжучим числом 132 публїкацию, силою котрої почавши від 1. лютого 1912 р. аж до відкликаня а найдальше до 15. мая 1912 р. буде обовязувати 50 процентова знижка фрахтів на слїдуючі штучні погної: чілїйску салїтру, каївіт, поташову сіль, кістяну мучку і томасину. Ся знижка розтягає ся на всї ц. к. австрийскі державні і остаючі в заряді держави льокальні зелїзничі лінії, а користати з неї належить в дорозі рекламациї.

Рівночасно з отсим рескриптом одержав „Сїльский Господар“ слїдуюче експресове повідомленє в Австрийскій Централї для бережена рільничих інтересів.

Відень, 12. II. 1912. „Підписану Централю повідомило якраз ц. к. Міністерство зелїзниць, що внаслїдок Вашої („Сїльского Господаря“) петициї продовжило оно 50-процентову знижку на перевіз пашї і штучних погноїв аж до дня 31. мая 1912. Правдоподібно вже завтра буде се офіцияльно опублїковане“. (Підпис).

Так отже петиция „Сїльского Господаря“ з дня 27. сїчня с. р. увінчала ся гарним успіхом в користь цїлого рільничого населеня краю, бо продовженє важности 50 процентової знижки на перевіз пашї і штучних погноїв о цїлих 16 днів (до 31. мая 1912) має з огляду на клїматичні відносини в нашім краю дуже велику вартість передівсїм для дрібнїйших рільників. Наш рільничий загал використає сї тарифові знижки найлїпше, коли буде замовляти так пашу як і штучні погної через торговельний Синдикат „Сїльского Господаря“, то є „Краєвий Союз господарско-торговельних спілок у Львові“, ул. Зіморовича ч. 20.

Від Президиї Краєвого Товариства господарского „Сїльский Господар“ у Львові.

Телеграми.

Відень 16 лютого. Кн. пруский Фридрих Вільгельм і княгиня Агата прибули тут. Князь нинї о 11 год. перед полуднем був у Є.В. Цїсаря в Шенбрунї.

Відень 16 лютого. Прибули тут король і королева болгарскі з наслїдником престола Борисом і кн. Кирилом.

Відень 16 лютого. „Korr. Wilhelm“ заявляє, що донесене деяких ґазет, мов би то Архікн. Кароль Франц Йосиф наміряв вибрати ся в дорогу довкола сьвіта або яку иншу подорож, єсть неправдива. Архікнязь навіть не робить тепер ніяких приготовлень до якоїсь подорожи.

Льондон 16 лютого. До „Times“ доносять з Нанкіну: Збори народні вибрали однодушно Юаншікая президентом провізоричного правительства. Збори обставть при жаданю, щоби осїдком провізоричного правительства був Нанкін і щоби Юаншікаї в Нанкінї зложив присягу на конституцию.

Париж 16 лютого. Доносять з Мадриду, що президент міністрів Каналєхас заявив, що Ішпанія не наміряє перед укінченєм переговорів з Францисю обсадити Арзіля.

Константинополь 16 лютого. Крім ордера Гамедан вручить турецкий амбасадор анґлїйскому королеви а не королевій — як подали деякі ґазети, — ще й одер Імтіяз в брилянтах.

Курс львівский.

Дня 15-го лютого 1912.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 вр. . .	700·—	708·—
Банку гал. для торгов. по 200 вр.	442·—	448·—
Зелїв. Львів-Черків.-Ясн	542·—	548·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	480·—	490·—
II. Листи заставні за 100 вр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов. . .	109·70	—.—
Банку гіпотечного 4½ прц. . .	98·60	99·30
4½% листи заст. Банку краєв. .	98·70	99·40
4% листи застав. Банку краєв. .	92·10	92 80
Листи застав. Тов. кред. 4 прц. .	97·—	—·—
„ „ 4% льос в 41½ лїт.	—·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	91·70	92·50
III. Облїґи за 100 вр.		
Пропінацийні галицкі	98·30	99 —
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½%. .	98·30	99·—
Зелїв. льокаль. „ 4% по 200 К.	90·20	90·90
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К .	92·—	92 70
„ м. Львова 4% по 200 К .	91·50	92·20
IV. Льоси. (Курс віденьский)		
Австрийскі черв. хреста	67 50	73·50
Угорскі черв. хреста	45·50	51·50
Італіяньскі черв. хр. 25 фр.	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К.	79 —	85 —
Базиліка 10 К	35·35	39 35
Йошіф 4 К	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·36	11·46
Рубель паперовий	2·52	2·54
100 марок німецких	117·50	117·90
Долар американьский	4·80	5·—

„Закон ловецкий“

брошуру на часї і для всїх потрібну, замовляйте по цїнї 80 с. враз з пересилкою у накладника **І. Мойсейовича, ул. Оссолиньских ч. 11.**

— **Рускі диктати** до шкільної і приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене виданє. — Цїна 80 сот. і 5 сот. на опаску почтову. —

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-європейского.

ЗАМІТКА. Поїзда поспішні визначені грубшим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм засел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·4**[illegible] 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від ⅙ до ¹⁵/₉ [illegible] щоденно, †) до Мушини.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·45 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, 9·15, 9·37, **2·20**, **3·05***) 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·[illegible]
§) Від ¹⁸/₆ до ¹⁰/₉ включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·42, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·23.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·4[illegible] 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мушини від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), **2·05**, 5·5[illegible], **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·[illegible]
§) Від ¹⁸/₆ до ¹⁰/₉ включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·[illegible] 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§.
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдоклад-нійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржові замовленя

виконує ся під найприступнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і корисної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потручена провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і инших паперів підлягаючих вильосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до переховання цінні папери і уділяє на них задатки.

☞ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касї сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно а дискретно може переховати свое майно або важні документа. В сім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.